

[Aage Fogh.]

der har medført Landbrugets Krise. Jeg forstaaer ærlig talt ikke, hvorfor det ærede Medlem kommer med en saadan Udtalelse. Ingen her er i Tvivl om, at det ærede Medlem meget vel ved, at det ikke er rigtigt, og hvis han ikke ved det, vil jeg bare stille et enkelt Spørgsmaal: Er det virkelig Landbolovgivningens Skyld, at Prisen paa Grise her i Landet i 1931—32 faldt i en saadan Grad, at man i hvert Tilfælde fra Landbrugets Side har paastaaet, at der skulde sendes 5—10 Kr. med hver Gris, der gik til England, for at kunne dække Omkostningerne? Det er, saa vidt jeg ved, ikke Landbolovgivningens Skyld. Det er vist heller ikke Landbolovgivningens Skyld, at vi i 1932 overhovedet ikke havde Afsætningsmuligheder for vort Kvæg, hvorfor Købprisen her i Landet faldt til 17 Øre pr. kg. Det er dog en fuldkommen Urimelighed, for ikke at sige Uanstændighed, at en kyndig Landbruger som det ærede Medlem Hr. Duborg fra denne Plads fremsætter saadanne Paastande, som enhver, der er kendt med Forholdene, vil kunne sige — jeg vil ikke betegne det med et lige saa stærkt Udtryk som det, det ærede Medlem Hr. Clausager engang brugte i en anden Forbindelse, men i alt Fald noget meget nær derved.

I de Oplysninger, jeg gav i Gaar, var der ogsaa Oplysninger om, hvordan Ejendomsskatterne har været undergivet Svingninger. Ingen har villet benægte mine Oplysninger, og hvis de ikke er rigtige, vil jeg bede det ærede Medlem bevise det. Men hvis de er rigtige, maa der være noget i Vejen med det ærede Medlems Oplysninger.

Endelig kunde det have sin Interesse — men det ligger ganske vist lidt uden for Rammerne for denne Diskussion — at vide, hvordan Venstre og det ærede Medlem stiller sig til den Holdning, som tidligere Medlem af denne Sal Hr. C. O. Pedersen indtager til de faste Skatter, idet han ved Landbodelegeretmødet i København for kort Tid siden sagde, at han havde den Opfattelse, at vi skulde beholde de faste Skatter, vi havde; de skulde fastlægges og fordeles Landet over. Venstres Formand, Hr. Ole Fr. Olsen, gav ham stærk Tilslutning dertil. Er det en Opfattelse, der er almindelig gældende inden for Venstre, eller er det kun de tidligere Repræsentanter her i Salen, der har den Opfattelse?

Selve Lovforslaget finder jeg ikke Anledning til at optage nogen Diskussion om; den videre Forhandling kan foregaa i Udvalget. Men jeg opfordrer de ærede Med-

lemmer til at bevise, at de af mig i Gaar givne Oplysninger ikke er rigtige, og hvis de ikke kan det, maa der være noget i Vejen med de Oplysninger, der kom fra deres Side.

Fibiger: Det er ret naturligt, at vi ved denne Lejlighed er kommet til at tale om de faste Ejendomsskatter set i Forhold til det Forslag, der er fremme her, hvorefter man vil give Tilskud til en vis Del af det danske Landbrug. Naar det ærede Medlem Hr. Aage Fogh talte saa meget om disse Skatter og kom med forskellige Tal i Gaar, vil jeg kun sige til ham, at Kendsgerningen er ud fra det, jeg oplyste i Gaar, at Ejendomsskatterne er meget tyngende, ogsaa for de Ejendomsstørrelser, som der her er Tale om. Det er jo ogsaa en Opfattelse, der breder sig inden for Det radikale Parti, at man maa den Vej ud, at faa de faste Ejendomsskatter nedsat. Landstingsmand Fog-Petersen har ved flere Lejligheder taget det Spørgsmaal frem og skriver nu i det sidste Nummer af „Tidens Stemme“:

„Bliver det i den nærmeste Fremtid nødvendigt at lette Landbruget for dets alt for store Skatter, vil en saadan Lettelse, naar Tiderne engang bedres, berunde en højere Handelsværdi og dermed en højere Pantsætning, og det Gode for Jorddyrkeren, som Skattelettelsen har været, vil da ved Ejerskifte gaa tabt. Derfor bør en højeste Grænse i Almindelighed, i Lighed med den, Saneringsloven fastsætter, blive Følgen af en general Skattelettelse. Og vil ogsaa blive det. Landbruget kan næppe faa Rigsdagens Tilslutning til Gennemførelse af dette enstemmige og højst berettigede Krav fra alle, som lever af at dyrke Jord, uden at en Grænse samtidig sættes for Prioriteringen.“

Første Næstformand (Vanggaard): Det ærede Medlem maa søge Formandens Tilladelse til Citater.

Fibiger: Jeg beklager, at jeg ikke fik Tilladelsen før. Nu er det altsaa sket. Jeg haaber ikke, jeg skal læse mere op ved denne Lejlighed.

Jeg vil gerne være med til at drøfte det Spørgsmaal: Hvis man virkelig kan faa en alvorlig Lettelse af Ejendomsskatterne, vil man saa gaa med til at sætte en Grænse for Prioriteringen? Derfor vil jeg spørge det ærede Medlem Hr. Aage Fogh, om han er enig i den Opfattelse, som Landstingsmand Fog-Petersen gør gældende, for saa kunde der maaske alligevel blive Mulighed